Canon de rugăciune către Sfântul ierarh Ghelasie de la Râmeţ

(30 iunie)

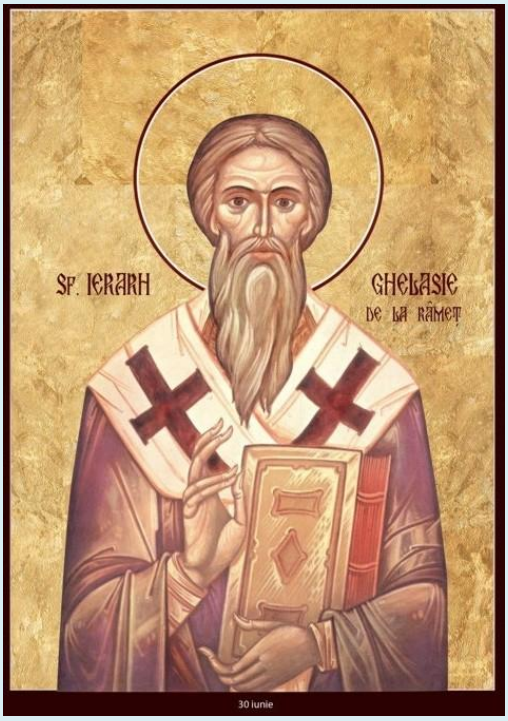

Sfântul ierarh Ghelasie de la Râmeţ (30 iunie):

https://www.academia.edu/43735094/Sf%C3%A2ntul_ierarh_Ghelasie_de_la_R%C3%A2me%C5%A3_30_iunie_

https://archive.org/details/sf.-ghelasie-de-la-ramet/mode/2up

https://www2.slideshare.net/steaemy1/sf-ghelasie-de-la-ramet

***

Materiale despre Sfântul ierarh Ghelasie de la Râmeţ:

https://independent.academia.edu/emystea/Sf-Ghelasie-de-la-R%C3%A2me%C5%A3-(30-iun)

https://archive.org/details/@steaemy?query=Ghelasie+R%C3%A2me%C5%A3

https://www.slideshare.net/steaemy1/search_my_uploads?type=&new=&q=Ghelasie+

&&&

Troparul Sfântului ierarh Ghelasie de la Râmeţ, glasul 1: De Dumnezeu purtătorule, părintele nostru Ghelasie, povăţuitorul călugărilor, preoţilor şi credincioşilor, podoaba cuvioşilor şi lauda arhiereilor, sprijinitorul celor în necazuri şi făcătorule de minuni, cu nevoinţele tale chip de sfinţenie te-ai arătat, iar acum cu îngerii în ceruri te veseleşti cu aceştia roagă-L pe milostivul Dumnezeu să ne dăruiască nouă pace şi mare milă.

Cântarea 1

Stih: ***Sfinte părinte Ghelasie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Adunându-ne credincioşii, să cinstim cu laude şi cu cântări după datorie pe Sfântul Ghelasie, făcătorul de minuni ca pe o podoabă a mănăstirii şi a laturii Râmeţului şi povăţuitor al călugărilor.

Stih: ***Sfinte părinte Ghelasie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu totul curăţindu-te pe tine însuţi prin înfrânare prea fericite, te-ai arătat locaş lui Dumnezeu şi împreună locuitor cu îngerii.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

În Mănăstirea Râmeţ ai vieţuit şi bună rânduială de slujbe dumnezeieşti ai aşezat pentru toată vremea. Aici prin osteneli de zi şi noapte te-ai făcut mare luminător al călugărilor, pentru care te cinstim cu evlavie părinte ierarhe Ghelasie.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Născătoare de Dumnezeu prea curată, ceea ce mai presus de fire ai născut întrupat pe Cuvântul cel Veşnic şi mai presus de toate, pe tine te lăudăm.

Cântarea a 3-a

Stih: ***Sfinte părinte Ghelasie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Aţintindu-ţi ochii sufletului către Dumnezeu, pe Dânsul L-ai iubit, părinte şi urând cele pământeşti, viaţă îngerească ai vieţuit în trup şi celei cereşti te-ai făcut părtaş.

Stih: ***Sfinte părinte Ghelasie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Nu ai suferit să vezi în mănăstirea ta lucruri potrivnice vieţii călugăreşti, aşezând bună rânduială în toate. De aceea ai mustrat cu asprime pe cei ce nu păstrau rânduială vieţii de obşte pe care ai împodobit-o cu virtuţi, Sfinte ierarhe Ghelasie.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Sfinte Ghelasie, cu sfinţenie ai păstrat rânduială călugărească şi nu ai îngăduit nimănui să săvârşească fapte necuviincioase în mănăstirea ta, pedepsind pe cei ce călcau porunca ta, vrednicule de laudă ierarhe.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Ca pe un trandafir din Rai, plin de bună mireasmă, te-a aflat pe tine Cel curat şi s-a sălăşluit în pântecele tău, umplând pe credincios de bună mireasmă duhovnicească.

Cântarea a 4-a

Stih: ***Sfinte părinte Ghelasie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Fiind în casa lui Dumnezeu, ai odrăslit buna rodire a faptelor bune şi zburdălnicia trupului ai veştejit cu viaţă sihăstrească.

Stih: ***Sfinte părinte Ghelasie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu focul dragostei lui Hristos, ai ars spinii patimilor şi pe tine te-ai arătat lăcaş al Duhului Sfânt, vrednicule de pomenire, părinte Ghelasie.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Femeia cea paralizată fiind dusă prin multe mănăstiri ca să dobândească izbăvire, te-ai arătat ei în vis şi ai povăţuit-o să meargă la Râmeţ unde va fi tămăduită. Şi aflând ea acea vatră de trăire călugărească, a găsit alinare sufletului şi putere trupului dosădit.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Mantie de porfiră tainică s-a ţesut Dumnezeului tuturor din prea curatele tale sângiuiri Născătoare de Dumnezeu, cu care împodobindu-Se, ne-ai împreunat pe noi cu Dumnezeu Tatăl.

Cântarea a 5-a

Stih: ***Sfinte părinte Ghelasie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Femeia cea bolnavă adusă la Mănăstirea Râmeţ, plângea şi se ruga: Sfinte Ghelasie ajută-mă, mă scapă şi mă mântuieşte.

Stih: ***Sfinte părinte Ghelasie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

La îndemn lăuntric stareţul mănăstirii purtând în mâini trei capete de vieţuitori scoase din vâltoarea apei şi oprite în chip minunat pe fereastra bisericii, le-a apropiat pe toate de bolnavă, iar la atingerea de capul Sfântului Ghelasie, femeia a fost scuturată ca de friguri, lăsând-o ca moartă. Şi îndată trezindu-se ca din somn greu, s-a făcut sănătoasă, slăvind puterea lui Dumnezeu.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Femeia vindecată mărturisea cum a scăpat de un chin aşa de mare şi cum i s-a arătat ei în chip minunat Sfântul Ghelasie, spunându-i că el este ocrotitor al Mănăstirii Râmeţ.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Pe Emanuel Stăpânul tuturor născându-l fără stricăciune, ai rămas Fecioară şi după naştere, pe care roagă-L să ne ocrotească sub sfânt acoperământul tău.

Cântarea a 6-a

Stih: ***Sfinte părinte Ghelasie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Sfinte Ghelasie, adormirea ta s-a făcut în chip minunat, căci mergând la Hopagi te-au întâmpinat călugării foarte însetaţi, neavând apă să bea. Dar tu făcând semnul Sfintei Cruci pe pământ, îndată a izvorât apă, încât toţi s-au spăimântat, slăvind pe Dumnezeu de puterea cu care te-a înnevrednicit.

Stih: ***Sfinte părinte Ghelasie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Vrând să te smereşti, părinte şi să nu fi lăudat pentru o faptă ca aceasta, rugându-te lui Dumnezeu ai mers pe asin spre mănăstire, însă pe drum ai adormit şi cunoscând tainic vestea morţii celei sfinte, clopotele celor şapte biserici de primprejur au su-

nat singure, iar la sosirea ta la mănăstire, în faţa bisericii ca o mărturie peste timp săpată în piatră a rămas urma asinului tău, părinte ierarhe Ghelasie.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Adormirea ta o au slăvit Oştile îngereşti şi ale Sfinţilor şi toţi creştinii din satele aflate în jurul mănăstirii aduceau închinăciune lui Dumnezeu cel care ştie să înalţe pe cei smeriţi pentru aceasta roagă-te sfinte ierarhe pentru toţi cei care te cinstim pe tine cu credinţă.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Ceea ce ai născut pe Hristos cel prin cuvânt Întrupat, rugămu-ne Fecioară, izbăveşte de cursele vrăjmaşului sufletele noastre.

Condac, glas 4: Mărturisitor al credinţei ortodoxe şi bun apărător al Bisericii lui Hristos, prea fericite părinte Ghelasie, purtătorule de biruinţă ocroteşte cu rugă-ciunile tale pe bine credincioşii care îţi cântă pururea: Bucură-te, Sfinte ierarhe Ghelasie, părintele nostru.

Cântarea a 7-a

Stih: ***Sfinte părinte Ghelasie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Râu de lacrimi ai vărsat, rugându-te lui Dumnezeu pentru toată lumea şi nevoindute cu mare asprime ţi-ai petrecut viaţa în post şi rugăciune, bine călăuzind spre mântuire turma ţie încredinţată pentru aceasta slăvim pe Dumnezeu care ţi-a dat această putere.

Stih: ***Sfinte părinte Ghelasie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cel ce ai îndrăzneală către Hristos, turma Lui o povăţuieşti la Împărăţia cea de sus, Sfinte ierarhe Ghelasie, iar nouă celor ce suntem împresuraţi de multe necazuri şi ispite ne dai mână de ajutor, ca neîncetat să te slăvim pe tine.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Sfinte Ghelasie, multe minuni ai săvârşit în viaţă şi după trecerea ta în locaşurile cele de sus nimeni nu le poate lăuda, cum se cuvine; căci auzind de tine Elisabeta din părţile Banatului, venind la mănăstire să-ţi aducă închinăciune şi rugă fierbinte

nu s-a învrednicit de mila ta până ce mâna ei dreaptă nu s-a umplut de un miros greu ne mai putând să-şi facă Sfânta Cruce. Atunci cu mare plângere şi-a mărturisit păcatul ce-l gândise, rugându-te pe tine sfinte s-o ierţi, după multe lacrimi şi rugăciuni, s-a izbăvit vindecându-se.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Cel ce ai făcut pe Fecioara, Cer şi dintr-însa ai strălucit ca soarele, bine eşti cuvântat în veci Dumnezeul părinţilor noştri.

Cântarea a 8-a

Stih: ***Sfinte părinte Ghelasie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu roua înfrânării ai stins de tot cuptorul patimilor, părintele nostru Ghelasie, cu bună credinţă strigând: popoare prea înălţaţi pe Domnul întru toţi vecii.

Stih: ***Sfinte părinte Ghelasie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

S-a auzit de minunile tale, Sfinte Ghelasie, în toate părţile şi creştinii de pretutindenea vin cu mare evlavie şi după credinţa lor le împlineşti cererile făcute cu multă stăruinţă.

Stih: ***Sfinte părinte Ghelasie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Un eretic din Cacova Aiudului, fiind paralizat se purta în cârje. Auzind de vindecările ce se fac la Râmeţ, a cerut să fie adus la mănăstire. Aici rugându-se sfântului să-l ajute, a făgăduit lepădarea de credinţa eretică şi trecerea la Ortodoxie. Şi prin lucrarea lui Dumnezeu mare minune s-a săvârşit căci atingându-se de capul tău îndată s-a simţit sănătos cu trupul şi aruncând cârjele a mers pe picioarele lui acasă, trecând cu toată familia sa la credinţa ortodoxă.

Binecuvântăm pe Tatăl, pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Domnul.

Cu mare bucurie, sfinte, te lăudăm pe tine, că te avem ca pe o comoară de mare preţ în această mănăstire, pe care o binecuvântezi cu multe daruri, pentru care Îl slăvim pe Dumnezeu.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Râu pururea curgător ne izvorăşti nouă celor ce alergăm cu credinţă la tine, Preacurată şi cei care ne împărtăşim de har din destul, lăudăm naşterea ta şi o prea înălţăm întru toţi vecii.

Irmosul:

Să lăudăm bine să cuvântăm şi să ne închinăm Domnului, cântându-I şi prea înălţându-L pe Dânsul întru toţi vecii.

Pe tinerii cei bine credincioşi în cuptor, naşterea Născătoarei de Dumnezeu i-a mântuit, atunci fiind închipuită, iar acum lucrată; pe toată lumea ridică să-ţi cânte Ţie: pe Domnul lucrurile lăudaţi-L şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii.

Cântarea a 9-a

Stih: ***Sfinte părinte Ghelasie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Luminător mare, părinte, te-ai arătat că nu suferi să vezi nedreptatea şi urâciunea de patimi în locul sfânt al mănăstirii. Pe cei cuprinşi de gânduri necredincioase îi îndepărtezi de la acest locaş sfânt, ca pe unii ce nu răspund chemării la viaţa călugărească.

Stih: ***Sfinte părinte Ghelasie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Pătruns de sfinţenia vieţii şi în sărăcie trăind părinte, toţi credincioşii de pe aceste meleaguri se mirau de dosădirea cu nevoinţe aspre a trupului tău şi cu multă evlavie şi smerenie ascultau poveţele tale sfinte.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Sfinte părinte ierarhe Ghelasie, de la sfântul tău sicriu izvorăşte bună mireasmă care poartă duhul sfinţeniei tale în sufletele vieţuitoarelor şi închinându-ţi-se ţie, dau slavă lui Dumnezeu, cel care te-a încununat cu alese virtuţi.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Curată Fecioară, poarta Cuvântului, Maica Dumnezeului nostru roagă-te să ne mântuim noi şi tot neamul omenesc din robia păcatului şi a morţii.

Sedelna, glas 1:

Podobie: Mormântul Tău, Mântuitorule, ostaşii străjuindu-l, morţi s-au făcut de strălucirea îngerului ce s-a arătat, care a vestit femeilor Învierea. Pe Tine Te mărim, Pierzătorul stricăciunii, la Tine cădem, cel ce ai înviat din mormânt la Unul Dumnezeul nostru.

Urând desfătările acestei lumi şi iubind din suflet numai pe Hristos, vrednicule de cinstire, Sfinte Ghelasie, ai socotit pustiul ca pe o cetate bună de locuit. Deci petrecându-ţi timpul în cugetări sfinte de folos obştii, te-ai arătat înger, vieţuind în trup, pentru care te cinstim cu evlavie.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Glasul al 3-lea. **Podobie:** De frumuseţea fecioriei tale şi de prea luminată curăţia ta Gavriil mirându-se, a strigat ţie, Născătoare de Dumnezeu: Ce laudă vrednică voi aduce ţie? Sau cum te voi numi pe tine? Nu mă pricep şi mă minunez! Pentru aceasta, precum mi s-a poruncit, strig ţie: Bucură-te, ceea ce eşti plină de har.

Părăsind avuţia cea pământească şi slava cea trecătoare, ai dobândit, părinte Ghelasie, avuţia cea cerească şi nepieritoare pentru aceasta strigăm către tine: pomeneşte-ne şi pe noi ca unul care ai îndrăzneală către Dumnezeu, părinte ierarhe Ghelasie.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Ca o vie nelucrată Fecioară, ai odrăslit Strugurele cel prea frumos care izvorăşte nouă Vinul mântuirii şi veseleşte sufletele şi trupurile tuturor pentru aceasta, ţie, ca pe o pricinuitoare a tuturor bunătăţilor, pururea îţi strigăm: Bucură-te, cea plină de dar, Domnul este cu tine.

Sedelna Sfintei Cruci şi a Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, glasul al 3-lea. **Podobie:** De frumuseţea fecioriei tale şi de prea luminată curăţia ta Gavriil mirân-duse, a strigat ţie, Născătoare de Dumnezeu: Ce laudă vrednică voi aduce ţie? Sau cum te voi numi pe tine? Nu mă pricep şi mă minunez! Pentru aceasta, precum mi s-a poruncit, strig ţie: Bucură-te, ceea ce eşti plină de har.

Curata şi cea neispitită de nuntă, Maica Ta, Hristoase, văzându-Te pe Tine mort şi Răstignit pe Cruce ca o Maică plângând striga: Ce Ţi-a răsplătit adunarea iudeilor cea fără de lege, care s-a bucurat de binefacerile Tale, Fiul meu? Laud îngăduinţa Ta cea dumnezeiască.

Sinaxar

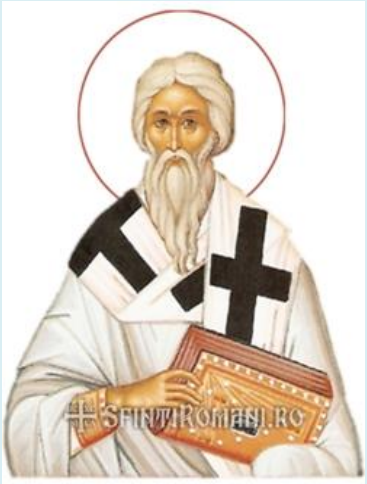

Întru această lună, în ziua a 30-a, pomenirea sfinţitului părintelui nostru arhiepiscop Ghelasie de la Râmeţ.

Pe la mijlocul veacului al XIV-lea, Mănăstirea Râmeţ din munţii Apuseni era cârmuită de râvnitorul spre cele sfinte, stareţul Ghelasie, care mai apoi a fost ales arhiepiscop al Transilvaniei, fapt cunoscut dintr-o inscripţie ce se găseşte pe peretele care desparte naosul de pronaosul bisericii, în care se poate citi: *Scris-am eu mult greşitul robul lui Dumnezeu Mihul zugravul de la Crişul Alb în timpul arhiepiscopului Ghelasie, anul 1377, 2 iulie, în zilele regelui Ludovic.*

Din tradiţie se cunoaşte că această mănăstire a fost prădată şi părăsită în mai multe rânduri, fapt care explică şi pierderea oricărui fel de act din care s-ar fi putut afla ştiri despre trecutul ei. Localnicii din Râmeţ au păstrat totuşi prin viu grai ştirea potrivit căreia Sfântul Ghelasie a fost stareţ aici, iar spre sfârşitul vieţii a ajuns vlădică al românilor ardeleni.

Fiind sfântul foarte smerit şi ducând o viaţă aspră, s-au adunat în jurul lui mulţi ucenici, care râvneau la viaţa lui îmbunătăţită, având pe sfântul pildă de urmat în viaţa călugărească.

Mănăstirea avea pentru vieţuitorii ei pământ, fâneţe, unele la distanţe mari, cum era şi cel de la Hopagi, situat între comuna Râmeţ şi Ponor, cam la 20 km departe de mănăstire. Aici îşi făceau ascultarea ucenicii Sfântului Ghelasie îndeletnicindu-se îndeosebi cu cositul fânului. Era un loc lipsit de apă, neaflându-se izvoare prin

împrejurimi pentru potolirea setei ucenicilor săi, care găseau prilej de murmur şi nemulţumire.

***

Odată ducându-se Sfântul Ghelasie la Hopagi să-i vadă pe ucenici ostenind, în arşiţa zilei, l-au întâmpinat toţi cu plângere, arătându-şi pe feţe tristeţea că n-au apă de băut.

Atunci Sfântul Ghelasie, rugându-se lui Dumnezeu fierbinte a atins pământul de sub o stâncă şi îndată a izvorât apă curată, toţi călugării stâmpărându-şi setea.

La vederea acestei minuni ucenicii, nu numai că s-au spăimântat, dar s-au şi rugat de iertare pentru neliniştea avută şi necredinţa arătată.

De atunci şi până astăzi, izvorul este cunoscut sub numele de Fântâna Vlădicii şi credincioşii din satele străjuite de munţii Apuseni şi îndeosebi locuitorii de la Râmeţ au în mare evlavie acest izvor de apă.

&&&

După ce Sfântul Ghelasie a săvârşit minunea, în drum spre mănăstire şi-a dat obştescul sfârşit. În clipa aceea însă au sunat clopotele singure la şapte biserici din împrejurimi.

Când asinul cobora cu Sfântul de la Brădeşti spre mănăstire, în apropiere de Valea Uzii, urmele copitei au rămas săpate în piatră, putând fi văzute şi azi. Când asinul a ajuns la mănăstire cu sfântul, din nou a rămas copita asinului imprimată pe lespedea de piatră din faţa Bisericii vechi.

După privegherea îndatinată, trupul sfântului a fost îngropat lângă Biserica veche cu cântări de înmormântare fiind petrecut cu multă jale la locul de veşnică odihnă.

A rămas în tradiţie amintirea lui sfântă şi mormântul presărat cu lumânări la fiecare dumnezeiască Liturghie de ucenicii săi care îi urmau pilda vieţii şi trăirii lui.

Anii au trecut şi secole de-a rândul vremea şi-a lăsat urmele pe această biserică veche, iar locul mormântului cu trupul nu s-a mai ştiut.

În anul 1925, mănăstirea a fost cuprinsă de furia pârâului Geoagiu, iar biserica veche după retragerea apei a rămas îngropată de aluviuni aproape doi metri.

Dumnezeu a descoperit în chip minunat moaştele acestui nou odrăslit din neamul nostru. În timpul când biserica era împresurată de ape a ieşit la suprafaţă un cap de om care nu se depărta de altar, ci plutind pe apă a ocolit biserica de trei ori şi s-a aşezat singur pe fereastra de la altar. Capul avea culoarea galbenă şi răspândea o mireasmă bine plăcută. Tot în acea zi apele au mai scos la suprafaţă încă două capete.

Preotul Barbu din Geoagiu de sus, slujitor în acea vreme la mănăstire, a îngropat cu evlavia cuvenită cele trei cranii în partea dreaptă a bisericii vechi, păstrându-se în aceeaşi cinste tradiţia Sfântului Ghelasie.

***

În anul 1940 a venit la mănăstire un părinte călugăr de la Sfântul Munte Athos, de origine român ardelean din părţile locului şi a redeschis mănăstirea. Văzând biserica îngropată, a înlăturat pietrişul şi pământul aduse de ape, ridicând un zid de sprijin de piatră în jur.

Călugării au observat că iarna în partea dreaptă a bisericii vechi, deşi era zăpadă peste tot, într-un loc anumit, zăpada se topea, iar vara dispărea roua. Călugării dându-şi seama că acesta este un semn, au săpat şi au găsit cele trei cranii, pe care le-au spălat şi le-au aşezat în biserică după rânduiala mănăstirească.

În curând avea să se descopere în chip minunat capul Sfântului Ghelasie. O femeie cu numele Maria din Negreşti-Oaş s-a îmbolnăvit de epilepsie şi era atât de chinuită încât îi speria pe toţi. Mergând pe la mănăstiri în ţară şi rugându-se i s-a arătat Sfântul Ghelasie poruncindu-i să meargă la mănăstirea Râmeţ şi acolo se va tămădui.

Femeia nu ştia unde este această mănăstire, dar călătorind şi tot întrebând a aflat drumul spre Râmeţ. Când a ajuns în apropiere de mănăstire, femeia a strigat cu glas mare: Sfinte Ghelasie, ajută-mă şi mă scapă din necaz.

Călugării auzind şi socotind aceste cuvinte un semn, s-au adunat în biserică şi au înălţat rugăciuni, săvârşind Taina Sfântului Maslu.

Cuviosul părinte stareţ cu bogată trăire în viaţa călugărească a atins pe rând cele trei capete de femeia bolnavă. Când a atins de femeie capul Sfântului Ghelasie, aceasta îndată s-a tămăduit şi au lăudat toţi pe Dumnezeu care s-a făcut minunat întru sfinţii săi.

Femeia a mărturisit călugărilor cum i s-a arătat Sfântul Ghelasie şi i-a zis: Eu sunt Ghelasie, ocrotitorul Mănăstirii Râmeţ.

Aşa a apărut evlavia pentru Sfântul Ghelasie, maicile mai bătrâne din mănăstire dând mărturie că au cunoscut pe această femeie Maria, care se vindecase în chip minunat de către ocrotitorul obştii călugăreşti.

***

O altă femeie din satul Albina, judeţul Timiş venea des la mănăstire pentru sfintele slujbe. Părintele stareţ obişnuia ca la sfârşitul slujbei să ţină capul sfântului pe o tavă pentru a primi închinarea credincioşilor.

Acestei femei venindu-i un gând urât în minte se întreba: Oare nu va mirosi urât capul sfântului? Şi în clipa aceea i s-a umplut mâna dreaptă de un miros greu şi nu-şi mai putea face sfânta cruce.

Dându-şi seama de îndată că a greşit faţă de sfântul, şi-a mărturisit păcatul faţă de toţi credincioşii din biserică şi se ruga plângând la sfântul s-o ierte de ceea ce a gândit.

După mai multe rugăciuni femeia s-a făcut sănătoasă şi n-a încetat să se roage Sfântului Ghelasie.

***

O altă minune s-a săvârşit cu un locuitor eretic din Cacova Aiudului, în părţile Albei, care era bolnav, suferind de paralizie. Auzind că se fac vindecări la Râmeţ prin Sfântul Ghelasie şi prin izvorul de sub Sfântul Altar, bolnavul a cerut să fie dus la mănăstire, făgăduind că se va lăsa de credinţa greşită şi va reveni la Ortodoxie, dacă se va face sănătos.

Familia aducând pe cel paralizat la mănăstire, preoţii i-au făcut Taina Sfântului Maslu, l-au atins de capul sfântului, i-au dat apă din izvor să bea şi îndată s-a făcut sănătos.

A plecat acasă pe picioarele lui, şi-a lăsat cârjele la biserica mănăstirii, el trecând cu toată familia la credinţa ortodoxă.

Multe cârje erau lăsate de cei ce se vindecau şi au fost păstrate până la o vreme în podul bisericii ca o dovadă a puterii tămăduitoare cu care Dumnezeu împodobise capul Sfântului Ghelasie.

&&&

Din capul sfântului se răspândea în toată mănăstirea o mireasmă plăcută pe care o simţeau şi maicile şi credincioşii, care veneau la mănăstire mai ales în timpul nopţii, la Utrenie. Mireasma apărea des, dar pentru scurtă durată.

Vestea despre minunile săvârşite de Sfântul Ghelasie a ajuns în multe părţi ale ţării. De aceea şi în zilele noastre, vin la mănăstire credincioşi să audă cuvânt de învăţătură şi mai ales să primească vindecări de boli şi neputinţe prin mijlocirea Sfântului Ghelasie şi prin izvorul de apă tămăduitoare care curge de sub piciorul Sfintei Mese din Sfântul Altar.

Pentru rugăciunile Sfântului ierarh Ghelasie şi ale tuturor Sfinţilor Tăi, Hristoase Dumnezeul nostru, mântuieşte-ne pe noi toţi. Amin.